

Posudek vedoucího k diplomové práci Lucie Kresslové: Překážky ratifikace a implementace Římského statutu Mezinárodního trestního soudu do právního řádu České republiky

Předložená diplomová práce standardního rozsahu (49 s. vlastního textu a dalších 8 s. příloh a seznamu použité literatury) se zabývá vysoce aktuálními otázkami ratifikace a implementace Statutu Mezinárodního trestního soudu (1998). Diplomantka prokázala schopnost úspěšně zpracovat poměrně velké množství dokumentů a literatury v češtině a angličtině.

Po formální stránce má diplomová práce logickou a přehlednou strukturu, která odpovídá zvolenému tématu. Práce je napsána čtivým a přitom odborným jazykem s minimem překlepů. V úvodu autorka správně nejprve vytyčuje dvě základní studijní otázky, které hodlá v práci řešit, a to 1. Proč je MTS pro mezinárodní právo trestní tak důležitý?, a 2. Jaké jsou překážky ratifikace a implementace Statutu do právního řádu ČR a jak lze tyto nedostatky odstranit? Zároveň připomíná, že diplomová práce přistupuje k tématu z pohledu mezinárodního práva veřejného.

Po obsahové stránce diplomová práce nevykazuje žádné větší nedostatky. Po úvodu, ve kterém autorka stručně zdůvodnila koncepci své práce a připomněla základní pojmy, se první část zabývá vznikem, strukturou, jurisdikcí spouštěcím mechanismem a hlavními fázemi řízení u MTS. Správně zde zmiňuje také některé mezinárodněprávní problémy, zejm. dvoustranné dohody uzavírané USA se smluvními stranami Statutu, vycházející z amerického výkladu čl. 98 odst. 2 Statutu. V souvislosti s konstatováním, že MTS je nezávislý na Radě bezpečnosti OSN, by ale možná stál za větší pozornost výklad článku 16 Statutu a některých rezolucí RB OSN, které na něj přímo či nepřímo navázaly.

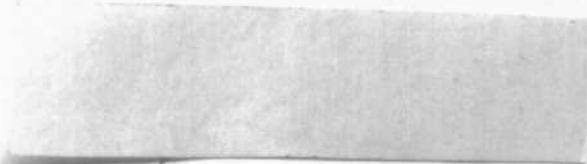
Těžiště celé práce spočívá v části 2., která se zabývá vztahem České republiky k Mezinárodnímu trestnímu soudu. Diplomantka zde postupně rozebírá cestu ČR k podpisu a dosud neprovedené ratifikaci Statutu, obecné otázky poměru mezinárodního práva a vnitrostátního práva ČR a zejména vnitrostátní překážky implementace a ratifikace Statutu do právního řádu ČR. Správně přitom rozlišuje překážky na ústavní a zákonné úrovni. Stranou pozornosti nechává překážky politické. Na tuto kapitolu úzce navazuje část 3., ve které autorka představuje možné návrhy řešení, vycházejí z vládního návrhu ústavního zákona z r. 2001 a několika zahraničních příkladů (francouzský, ukrajinský a kostarický).

Práce je završena poměrně obsáhlým závěrem, který výstižně shrnuje dosažené poznatky a obsahuje odpovědi na v úvodu formulované studijní otázky.

Pro účely ústní obhajoby doporučuji, aby se autorka v souvislosti s aktuálně zvažovaným, novým pokusem o ratifikaci Statutu v ČR, zamyslela nad tím, zda by měl Parlament při rozhodování o souhlasu k ratifikaci Statutu postupovat podle článku 10 nebo článku 10a Ústavy ČR.

Přes některé drobné připomínky a otázky považuji přeložený spis za velmi zdařilou diplomovou práci a plně ji doporučuji k obhajobě.

V Praze dne 23.4.2007

Prof. JUDr. Pavel Šturma, DrSc.